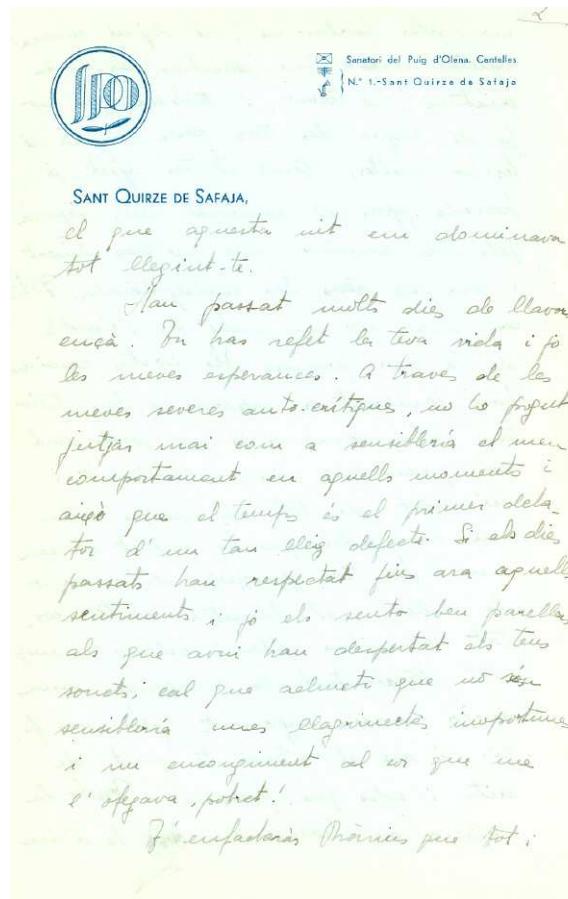

No sé pas que tinc en llibre
en el meu espírit que no em de
ixa escriure, estimat Dràries. He
començat per tu tres cartes ja;
cap no ha tingut més una hora
de rida. Serà aquesta més afortuna
da? No dubto; però si no puc,
ni adormiré plena de recordos amb
el cor massa ple de sentiments
i de tristesa.

Totes les meves cartes han
munt pugnàt al postaigua massa
enramant del seu poema. Per saber
aquesta, la clareta que vell escriu
re, hauria de saltar aquest tema
temptador, l'únic cosa pas no

se fer, perquè justament és l'únic
que volta pel meu cap, és la
sola moció dels meus ulls després
d'haver-te llegit. Involutòriament
em deixaia canvi en el peçat que
ha sentenciat les altres, i en ato-
veig a ficar-me-hi. Si que un
dia et direi tots els reptes que he
experimentat. Si que no tardaré
perquè pescui prou peixos que l'esper-
del clamorit sense tardades i sense
arrenca; però no n'he avut
perquè et molestaria.

Quina volta tan estranya has
deixat en ells, Maria. Són mag-
nifics sis hi ha cap meua de dub-
te; però que tenen que mi han fet
plorar tant? T'ho confesso ben
perquè em titllis de ridicula
de estranya. No era pas per sen-
sibilitat, t'ho prometo, amic, perquè
era el mateix. Tinc munt que sentia
que nells darrerots dies de final de May-

me voler parlar-me, et díjui encara
tantes coses que pseudras per una
criatura, ho temo, i trobaras que no
he de elegir les dues coses ni les so
ser-ho millor. Amb el seu ajut, ja
hauria apres de canviar mes segons
pels tres canvis; però ni has deissat
i ara en temps les conseqüències. Tot
deixar mai no en podrà ser desigable
de la teva fermeza. Els nostres canvis
han començat a separar-se. Due trob
tan sola com si jo no fossis amb
mi, quan no viue a l'aburrit i
ni esforço per tots els meus cone
ixos ca fiel que ho perdat el meu
amor. La teva presència dava en si
la calma, el benestar, el teu co
rat sempre fia silenci als meus oïus
del treball de company una
mica més engrescats però van fu
gir i ara el silenci té gust de
crits i cops que, fereixen. Trobo la
calma en homes com ~~que~~ la d'ara

Sanatori del Puig d'Olesa. Sant Quirze de Safaja
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

en que el ten record, el record dels meus amics tan estimats, occupa aquesta poeta cantra.

Ets noll pas escriure mi, plegat sense voler en dirigí avui cap a la penderet.

Estiges sense exercires tant de dies com vulguis; contenta primavera amb calma la teva correspondència aturada i quan estiges ja et recordaràs de mi: Drets tant, ni ho vols, jo m'obri a fer-te com paupèr plegat tu me'n fas men te t'escriví.

Sous mit Maria.

Feva

Merci